

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7XECdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	6707208345
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6707208345.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Branislav Fridrich, proti povinnému Z. X., bytom K., o vymoženie 801,10 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16 Er 390/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. januára 2013 sp. zn. 13 CoE 1/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen uznesením z 26. júna 2012 č. k. 16 Er 390/2007-31 exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov]. Uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nebola dohodnutá individuálne a nútila povinného riešiť spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a k oprávnená podá žalobu na rozhodcovský súd. Rozhodcovskú doložku preto považoval za neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom a je preto nulitným právnym aktom. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 22. januára 2013 sp. zn. 13 CoE 1/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého

stupňa potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 82/2013, 1 CoE 2/2013, 1 ECdo 188/2013, 1 CoE 44/2013, 1 ECdo 218/2013, 1 ECdo 261/2013, 1 CoE 88/2013, 1 ECdo 303/2013, 1 CoE 154/2014, 1 ECdo 311/2013, 1 CoE 117/2013, 1 ECdo 312/2013, 1 CoE 118/2013, 1 ECdo 317/2013, 1 CoE 120/2013, 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 198/2013, 6 CoE 74/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.